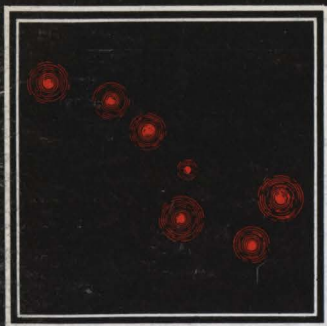

GICOFF

INFORMATION

Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål

NR 6 1974 - ÅRGÅNG 5

URD igång: Skall vår nya dator
lösa UFO-gåtan?

Norrlands-Ufo:t än en gång.....

Föreningen

ORDFÖRANDE:

Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

VICE ORDFÖRANDE:

Alf Tollhag
Färdevägen 3
442 00 Kungälv

SEKRETERARE:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B 416 53 Göteborg
Tel. 031/21 87 10.

KASSÖR:

Siv Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

INFORMATION och PR-avdelning:

GÖTEBORG

Jörgen Karlson
Sagögången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tel. 52 54 75.

STOCKHOLM

Boris Jungkvist
Klasrovägen 39 A 191 49 Sollentuna
Tel. 08/35 53 64.

FOTOTEKNISK avdelning:

Gunnar J:son Bunker
Roy Karlsson
Lars-Erik Svennberg

GICOFF

håller möte i egen lokal vid Långåkern 1
Sävedalen.

Upplys. ordf. Björn Högman,
tel. 031/25 62 07.

Mötesdagar under 1975:

7. 1	21. 1	4. 2	18. 2
4. 3	18. 3	1. 4	15. 4
29. 4	13. 5	27. 5	10. 6

Omslagsbild:

Skall det bli en sådan här miljö - en ultra-modern datacentral - som UFO-gåtan börjar klarna rent vetenskapligt?

Foto IBM fotoservice.

EFTERTRYCK FORBJUDES
utan redaktionens medgivande.

Tidningen

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Sven-Olof Fredrikson

ANDRE REDAKTÖR:

Björn Högman

I REDAKTIONEN:

Tony Ericsson
Ingemar Hedenvik
Siv Högman
Lars-Erik Svennberg
Alf Tollhag

ILLUSTRATIONSTECKNARE:

Tage Jonsson
Rickard Lidblom
Leif Nilsson

PRENUMERATION - DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Sagögången 57 3 tr 422 45 Hisings Backa
Tel. 031/52 54 75.
Pg. 42 85 03-7

LAYOUT:

Björn Högman

GICOFF - Information utkommer med
6 nr/år.

Medlemskap kan erhållas genom inbetalning av kronor 39 avseende helår, eller 21:50 avseende halvår, å postgiro-nummer 42 85 03-7.

UTLANDSKORRESPONDENTER:

FOREIGN CORRESPONDENTS:

DANMARK Ingemar Hedenvik
Fjällveronikan 4
424 48 Angered
Tel. 031/30 39 56

FINLAND Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A
416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

NORGE Leif Nilsson
2:dra Villavägen 5
433 00 Partille
Tel. 031/26 18 83.

ÖVRIGA UTLANDET:

Sven-Olof Fredrikson (Eng.)
Stobéegatan 28 B
416 53 Göteborg

Ake Nilsson (Ty.)
Lindormsg. 25
502 37 Borås

Redaktionellt

Av Alf Tollhag.

Eftersom detta är det sista numret för i år ber vi att få tacka våra läsare för det gångna året och önska er välkomna till ett nytt UFO-år 1975.

1974 har varit ett mycket händelserikt år med många intressanta UFO-händelser både i Sverige och utlandet. Vi har fortfarande material kvar som skulle räcka till åtskilliga tidningar.

Vidare har vi ju tillsammans med andra föreningar varit med om att utveckla URD-systemet vilket ni säkert får höra mer om under 1975. En snabbpresentation/repetition av URD finner ni för övrigt inne i tidningen.

Somliga av er tycker kanske att det går litet långsamt med utgivningen av tidningen ibland, men det är faktiskt meningen att t ex jan/febr-numret skall komma i slutet av februari eller i början av mars för att täcka in dessa båda föregående månader. Det vanliga systemet är ju annars att jan/febr-nummer utkommer i början av januari och behandlar t ex nov/dec året före. Vi får genom vår indelning ökad aktualitet och klar avgränsning till rätt år.

Ibland tillkommer ytterligare eftersläpning beroende på omredigering i sista stund, tryckeriförseningar m m. Man får heller inte glömma att tidningen kommer ut enbart genom frivilligt ideellt fritidsarbete.

Vi hoppas dock att alla har fått samtliga årets nummer och att ni kommer igen som prenumeranter till nästa år.

Inför årsskiftet gör vi en ändring beträffande prenumeration och medlemskap. Detta beroende på att intäkterna på prenumerationerna numera inte täcker kostnaderna för tidningsutgivning, administration m m.

Prenumerationsavgiften vill vi dock hålla kvar vid 39 kr per år, men till skillnad från tidigare innebär nu inte prenumeration samtidigt medlemskap. Den som önskar vara medlem betalar 50 kr i årsavgift, men erhåller givetvis då också tidningen utan ytterligare kostnad.

Vi hoppas att denna något ökade kostnad inte skall avskräcka någon från att samtidigt vara medlem och prenumerant.

Det kanske är ett våghalsigt försök att inte höja själva prenumerationspriset för tidningen. Som alla vet stiger de flesta kostnader snabbt och vi kan inte vänta någon vändning nästa år. Inte minst de kraftigt ökade papperskostnaderna tär hårt på vår ekonomi.

Men vi hoppas också få ökad spridning nästa år genom att ni alla talar med vänner och bekanta om vår tidning.

De som vi hoppas ökade intäkterna genom den något förhöjda kombinerade medlems- och prenumerationsavgiften skall i första hand finansiera tidningen, men vi hoppas också att de skall komma medlemmarna tillgodo genom att vi får möjlighet att förse alla med mer information om arbetet i föreningen och ordna medlemsträffar i större skala än nu.

Tänk på att det är tack vare er medlemmar som föreningen existerar och tänk på att ni stöder ett arbete som under 1975 genom projekt URD säkert kommer att leda till stor framgång för UFO-saken.

Vår förening är vad vi alla gemensamt gör den till.

Genom den ovannämnda isärslagningen med möjlighet att antingen bara köpa själva tidningen eller också vara både medlem och prenumerant vinner vi ytterligare två fördelar, nämligen att kunna få prenumeranter även bland dem som av olika skäl inte vill vara medlemmar i föreningen. Det är ju trots allt ett kontroversiellt ämne vi sysslar med.

Dessutom får vi möjlighet att nå en bredare informationskrets genom att eventuell lösnummerförsäljning underlättas. Lösnummerpriset blir dock inte så fördelaktigt som prenumeration.

Till sist ber vi alla här på redaktionen att få önska er en GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR med massor av spännande UFO-händelser.

MYSTIK UNDER

SOLFÖRMÖRKELSEN

Av Leif Nilsson

ordningen $\cdot / \cdot 2$ är faktiskt den klaraste man sett sedan supernovorna år 1572 och 1604.

Den av Dossin och Heck uppskattade storleken är beräknad från fotografierna, en metod som ger större ljusstyrka än vid visuell mätning, när det rör sig om novor.

Men varför rapporterade ingen annan ett så klart, nytt föremål?

Åtskilliga tusen astronomer torde ha betraktat förmörkelsen under molnfri himmel och envar med minsta kännedom om stjärnhimlen skulle ha märkt ett föremål mellan Betelgeuse och Procyon lysande starkare än Sirius.

Ombord på det brittiska expeditionsfartyget utanför Mauritanians kust, där det var mulet, kunde man se Sirius. Navigatören använde den som referenspunkt vid navigeringen.

Det har gjorts försök att upptäcka det mystiska föremålet på daghimlen. Astronomer på Greenwich-observatoriet, som med sin utrustning inte skulle ha problem med att upptäcka föremålet, försökte men fick avbryta p g a störande moln.

I en rapport från Brisbane upplyses det att inget föremål klarare än $+2$ som stjärnan Gamma Geminorum kunde ses omkring den givna positionen den 11 juli. Så utan bekräftelse kan man bara spekulera.

En förklaring är att det var en komet, som kom in vid dagsljus.

Dossin har fotograferat himlen under solförmörkelse i många år bara för att observera ett sådant fenomen. Det är dock lite märkligt att han inte observerade någon svans efter den eventuella kometen.

Kanske var det en väderballong? Men varför skulle den skina så klart när himlen på ett område av 120 km var förmörkad?

Talesmän för "den nya planet"-teorin får förklara varför ett föremål av denna storlek har förblivit upptäckt tills nu. När allt kommer omkring var kanske föremålet helt lokalt i förhållande till belgiernas kameror.

Kommentar:

Varför så ingen annan detta föremål, frågas det i artikeln. Är detta nu så säkert?

Samma datum, 30 juni 1973, sågs och fotograferades ett lysande föremål av vetenskapsmän från en Concorde över Tchad.

De flög med en hastighet av ca 2 000 km/tim i riktning Mauritanien - Tchad. Detta i syfte att hela tiden följa med i solskuggan.

När de närmade sig staden Fort Lamy fick de framför sig se ett klart lysande föremål, som de uppskattade att ha så stor hastighet att de inte skulle kunna förfölja det. För att denna uppskattning skulle vara möjlig torde Concorde och föremålet haft ungefärligen samma flygriktning.

I denna riktning, ca 2 000 km längre bort, var astronomerna Dossin och Heck stationerade någonstans i Kenya. Eftersom båda observationerna gjordes under solförmörkelsen och denna förflyttade sig med 2 000 km/tim, så skulle det inte skilja mer än ca 60 minuter mellan iakttagelserna.

Enligt artikeln kunde föremålet astronomerna sett inte upptäckas 12 dagar senare. Inga rapporter om något onormalt fenomen har influerat från andra forskningsgrupper. Detta skulle kunna tyda på, att det var frågan om ett tillfälligt fenomen även i det senare fallet. Det skulle alltså kunna vara frågan om samma fenomen i de båda observationerna.

Man frågar sig då, varför ingen aman har sammankopplat dessa händelser. Det borde väl vara av intresse för såväl astronomer som vittnen att jämföra foton och fakta? Om det är samma sak man sett, vad är det i så fall för något?

Källa:

UFO-Nyt, juli-aug 1974.

New Scientist 9 aug 1973 /Fl Ahrenkiel.

Illustrationsteckningen hämtad från den franska tidningen LA DEPECHE, 31.1.1974.

Det uppstod nyligen en viss uppståndelse bland astronomer på grund av ett meddelande från den internationella astronomi-unionens telegrambyrå, som meddelade, att två belgiska astronomer hade upptäckt ett föremål av ljusstyrka $\cdot / \cdot 2$ * under den totala solförmörkelsen den 30 juni 1973.

F Dossin och A Heck var stationerade i Kenya, där den totala solförmörkelsen varade i 5 minuter. De använde två separata kameror och tog bl a 20 foton, som visar ett föremål ca 18 grader syd om solen och ekliptikan men ca 4 grader från den galaktiska ekvatorn - ett födelseområde för novor. En nova av storleks-

* Stjärnstorlek (eller klarhet).

De vanliga stjärnorna som man kan se på en stjärnklar himmel har en storlek på mellan 1 och 4. En stjärna av storleken 1 är starkare än en av storleken 4. Mycket klara stjärnor har negativ beteckning. Solens klarhet eller storlek är således -26.8 medan de svagaste stjärnorna som kan ses med blotta ögat har en storlek av +6.

PROJEKT U R D DRAR IGÅNG

Av Alf Tollhag - Lasse Svennberg foto.

Projekt URD:s standardiserade blanketter, gradskiva och micro-telescope samt önskvärda hjälpmedel vid intervjuer och platsundersökningar.

Ur en sådan här display kan det plockas fram intressanta data för URD.

För dem som inte redan hört talas om utvecklingen och igångsättningen av projekt URD kommer här en snabb och kortfattad information.

Projekt URD är förmodligen det första datasystemet i världen som utarbetats på ideell grund. Det har tagits fram för att vara ett hjälpmedel för sammanställning och objektiv tolkning av alla de UFO-rapporter som hopas hos olika föreningar. Ett bisyfte är att genom systemets vetenskaplighet öka intresset för UFO-saken hos myndigheter och institutioner.

Hittills har arbetet kommit så långt att själva datasystemet och dess inrapporteringsblanketter är klara. Vidare har utbildningen av skältrapportörer börjat. Det är alltså dessa personer som är systemets

hjärnsten eftersom kvalitén på det inrapporterade materialet beror på dessa. För utbildningen har bl a producerats en mycket välarbetad handbok som innefattar det mesta om systemet. Bland annat definition av begreppet UFO, presentation av URD-systemet, målsättning, organisation, fältrarbete, rapportteknik, intervjuteknik, intervjuetik m m.

Själva samarbetsaspekten är mycket viktig och på lång sikt hoppas vi att kunna övertyga de flesta svenska UFO-föreningar om att de har en funktion att fylla inom ett så pass omfattande och seriöst projekt.

Själva uppbyggnaden av systemet är egentligen mycket enkel, och kan i stora drag beskrivas i följande punkter:

1. Inom ramen för projektet utbildas fältrapportörer som kan göra en korrekt sammanställning av en aktuell UFO-händelse.
2. Dessa fältrapportörer initieras genom en bevakningsgrupp som informerar dem om aktuella undersökningsobjekt.
3. Av fältrapportörerna ifyllda blanketter kodifieras av en datagrupp och matas in i ett dataminne.
4. Så snart antalet rapporter nått en viss omfattning kan man ur datorn snabbt få sammanställningar som visar t ex UFO:s frekvens över vissa områden m m.

De invändningar som riktats mot projektet tycks baseras på en viss miss-

tänksamhet mot datatekniken och kostnaderna. Vi tror dock att vi i och med själva utvecklingen och igångsättningen av projektet kommit över den värsta tröskeln. Kostnaderna för lagring av data är inte så stora. Där emot är datamaskintiden för utprodukter mycket dyrbar, men där tror vi oss ha vissa garantier att billig tid ställs till vårt förfogande. Det bör också tilläggas att utprodukterna inte kan tas ut förrän systemet varit i drift en längre tid (ca 1 år).

Ännu är dock projekt URD bara inne i sitt inledningsskede så problem kommer nog att dyka upp med tiden.

Men om någonsin någon klarhet skall bringas i UFO-gåtan så är det lika bra att satsa högt från början, och problem är ju till för att lösas.

Många måna om måndata

Det är inte många jordiska bergarter som undersökts så noggrant som det månkrus, nu mer än 400 kg, som förts till Jorden. Mer än 200 grupper av forskare har på laboratorier världen runt analyserat materialet med kemiska, fysikaliska och geologiska, petrologiska metoder.

Flera forskare börjar nu betrakta Månen som unik. Koncentrationen av järn, krom och titan är hög i månbasalterna jämfört med de jordiska, medan det är underskott på alkalimetaller och flyktiga grundämnen. Månen har en genomsnittligt låg täthet i jämförelse med Merkurius, Venus, Jorden och Mars. Månytan är betydligt rikare på aluminium, kalcium och titan än grundämnenas normalfördelning inom solsystemet.

Vid de senare Apollo-färderna har astronauten i kommandomodulen haft tillgång till höjdmätare som med hjälp av laserstrålar kunde "fingraska" höjdskillnaderna på månytan. Solens röntgenstrålning ger vidare upphov till fluorescens från månytan, och sedan apparatur utvecklats för att mäta denna fick man kemiska uppgifter. På så sätt upptäcktes att förhållandet mellan mängden aluminium och kisel var större i bergstrakterna än på slätterna.

Den äldsta bergarten låg inbäddad i gröngrå breccia som Apollo 17 plockade upp. Aldern beräknas till 4,6 miljarder år. Som jämförelse kan nämnas att äldsta kända bergarten på Jorden uppskattas till 3,7 miljarder år.

Tidigare fanns förhoppningar om att analys av månmaterial skulle ge antydningar om månens och planeternas uppkomst. Många data föreligger nu, men de är inte lätta att tolka helt entydigt. Vissa uppgifter förefaller

vara svåra att förena, så är texterna forskarna oeniga om hur månens inre ser ut. Om den en gång kondenserats i närheten av Jorden eller uppstått på annat håll i rymden och sedan infångats står inte heller klart ännu.

Det anses troligt att temperaturen i månens inre är så hög att kärnan åtminstone är halvflytande. Mätningar visar att värmeflödet genom månytan bara är en tredjedel av värmeflödet genom jordskorpan.

De seismometrar som kvarlämnats på månytan har registrerat tusentals månskalv och även meteoritnedslag. Månbävningar är oftast ganska svaga. Antalet månskalv ökar när Månen kommer som närmast Jorden. Det är möjligt att tidvattenkrafterna på Jorden återverkar och blir utlösande faktor för en del av månbävningarna.

Som helhet kan man säga att månforskningen fått ett väldigt arbetsmaterial och en mängd intressanta data att bearbeta. Men det har också uppstått problem, och många stora frågor står fortfarande öppna.

TACK

GICOFF tackar hjärtligt alla som tidigt i år bidrog med gåvor och lån för att finansiera tryckning av informationsbroschyr om föreningen och dessutom viss annonsering.

(Vädjan om stöd gick ut till en "inre krets".) Effekten har varit god.

FABRIKER I RYMDEN PLANERAS REDAN

Tankar om att vi skulle kunna fånga in småplaneter, rikta in dem i "månbanan" runt Jorden, eller bygga helautomatiska fabriker på dem och sedan hämta hem produkterna när de åter stryker förbi på relativt nära håll i rymden - ja, sådana idéer har länge förekommit i science-fiction-litteraturen. Men nu arbetas det på fullt allvar med sådant här inom NASA, den amerikanska rymdflygstyrelsen.

För många framställningsprocesser skulle det också vara förmånligt att utnyttja de omständigheter man har "gratis" ute i rymden:

Antigravitation och vakuum.

Även om vi nu vet att rymden inte är fullt så tom som man tidigare tänkte sig - det upptäcks stadigt olika typer av strålning och partikelsvärmor - så kan man inte åstadkomma sådant vakuum laboratiemässigt.

Vad är det man kan tänkas hitta på småplaneterna, asteroiderna? Värdefulla metaller för industriellt bruk, som järn, koppar, zink, nickel, kobolt men möjligen också större koncentrationer av vad vi kallar sällsynta jordmetaller. Dessutom bör det finnas avsevärda kvantiteter guld, platina, silver.

När man närmar sig den absoluta nollpunkten, vid något mer än 273 minusgrader, uppstår supraledningsförmåga hos de elektriskt ledande metallerna, de förlorar allt motstånd och det blir inga energiförluster. Nu pågår realistiska försök att utnyttja detta fenomen. Just under rymdförhållanden skulle det finnas goda möjligheter att framställa material som är av stor betydelse för framgång med dessa projekt.

Bland intressanta forskningsobjekt är några namngivna småplaneter, som

Eros och Toro, men givetvis också bältet av asteroider mellan Mars och Jupiter. Förr ansåg nog de flesta astronomer att det bältet var rester från en planet som upplösts, men professor Hannes Alfvén (nobelpristagare i fysik 1970) har vågat framföra tanken att det i stället kan vara en planet som håller på att bildas. Får forskare en gång möjlighet att undersöka dessa asteroider, kanske gåtan om solsystemens uppkomst löses.

En annan svensk forskare som arbetar med dessa projekt är Gustaf Arrhenius, som är professor i oceanografi i USA men i lika stor utsträckning ägnar sig åt rymdforskning. Han är förresten sonson till den förste svenske nobelpristagaren, Svante Arrhenius, som erhöll 1930 års fysikpris för den elektrokemiska dissociationsteorin, av den största betydelse för elektrokemins enorma utveckling.

Det är väl ingen tvekan om att Svante Arrhenius var väldigt tidigt ute (vid sekelskiftet) med sina tankar om att liv kan föras mellan planeterna i världsrymden, kanske genom ljustryck. Panspermi-teorin är faktiskt högaktuell i dessa dagar, när exobiologer (experter på utomjordiskt liv) diskuterar möjligheterna till miljoner bebodda världar, vilka former livet på dessa tar sig o s v. Och kanske känner vi redan en "felande länk" - de sjuttonhundrade arterna av Rotifera, "hjulbärarna", som kan torka ihop och i det stadiet återfinnas på stora höjder, kanske förekommer de också ute i rymden. Det är tänkbart att de kan färdas ljusår genom universum tills de på nytt träffar på vatten och åter utvecklas. Om dessa skriver biologen Lyall Watson i sin fantastiska bok "En större verklighet".

Långkontakt på ultrakortvåg

Radioamatörer världen runt kommer att kunna kontakta varandra via satelliten Oscar 7. När dessa rader läses bör den 29 kg tunga satelliten ha förts upp i sin beräknade bana på 1 460 km:s höjd av en Thor-Delta-raket.

Oscar 7 har en räckvidd av 8 000 km. Ganska enkel, bärbar utrustning skall räcka för att kommunicera via den, enligt NASA. Utrustningen kan vara monterad i bilar, flygplan eller båtar.

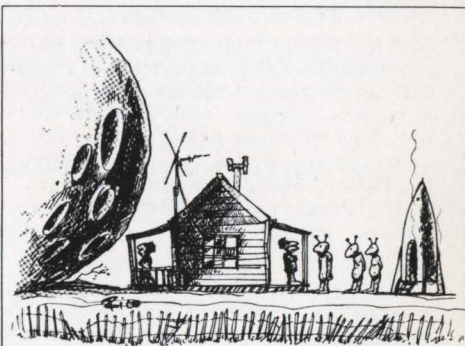
Oscar står för Orbiting Satellites Carrying Amateur Radio. Oscar 7 har byggts av amatörer i Australien, Kanada, USA och Västtyskland. De tidigare satelliterna i serien har bara kunnat användas av amatörer i USA och Kanada men nu skall alltså alla med lämplig utrustning kunna använda denna för att få kontakt med kolleger på stora avstånd.

Två radioamatörer som hade långkontakt redan tidigare är Kjell Rasmusson och Yngve Persson från Staffanstorps närby Lund. De använder Månen som studsbräda för UKV-signalerna. Principen är alltså enkel men metoden kräver en väldigt stor antenn och ytterst känslig mottagare. Vidare måste Månen vara synlig för sändare och mottagare samtidigt - det är den ungefär hälften av varje månad. Men det är inga starka signaler, Sverige-Månen-USA blir ett par hundra gånger längre än vanlig kortvåg över Atlanten. Sedan det första försöket lyckats - då fanns mottagaren i Kalifornien - har det blivit kontakt med Kanada, Nya Zeeland och Puerto Rico på detta sätt.

VÄRLDENS STÖRSTA TELESKOP

Världens största teleskop, en och en halv gång så starkt som det vid Mount Palomar i Kalifornien har nu tagits i bruk av sovjetiska vetenskapsmän, skriver regeringsorganet Izvestija.

Teleskopets spegel mäter sex meter i diameter och väger 42 ton. Det är därmed världens i särklass största optiska komponent. Instrumentet är placerat i en aluminiumkupol som reser sig 53 meter över marken. Observatoriet ligger på en sluttning i den jättelika bergskedjan Kaukasus mellan Svarta havet och Kaspiska havet.

Snälla ni kan vi få vår asteroid tillbaka?

Glöm ej att berätta för Dina vänner om

GICOFF

Den bästa hjälp Du kan ge oss.

PLANETSYSTEMS FÖDELSE STUDERAS

En teori om hur vårt solsystem bildats är att en annan sol kommit i vår sols närhet, de båda har dragit enorma protuberanser ur varandra, dessa har så småningom kondenserats till planeter som kretsar runt solen. En sådan händelse - att två solar kommer i kontakt med varandra - är dock närmast otrolig i det väldiga, praktiskt taget tomma universum, där materien bara uppträder som ytterst tillfälliga, obetydliga förtätningar på minimala punkter. Är teorin riktig, finns det faktiskt möjlighet att jordiska förutsättningar för liv är unika.

Men så kanske det inte går till. Det kan nämligen tänkas att planeters bildande kring en sol är en miljon-årig process, en ackumulering efter hand. Asteroidbältet utanför Mars skulle då vara en planet i vardande i stället för en söndersprängd. I så fall skulle miljarder solar ha planeter som påminner om Jorden. Möjligheten att vi möter en civilisation som liknar vår egen ökar väldeliga. Och andra civilisationer kanske inte alls har samma uppfattning som

vi när det gäller tid och rum. Avstånden kanske inte alls förefaller ofantliga för dem . . .

Från ett observatorium i Chile studerade ett svenskt forskarlag under ledning av docent Gösta Gahm vid Stockholms universitet en stjärna, RU Lupi i stjärnbilden Vargen. "Blinkningarna" härrörde inte från några utbrott utan visade sig vara orsakade av väldiga gasmoln som passerade förbi ytan. Vår egen sol kan ha varit i samma skede för omkring fem miljarder år sedan. RU Lupi har samma grundämnen och är kemiskt mycket lik vår egen sol.

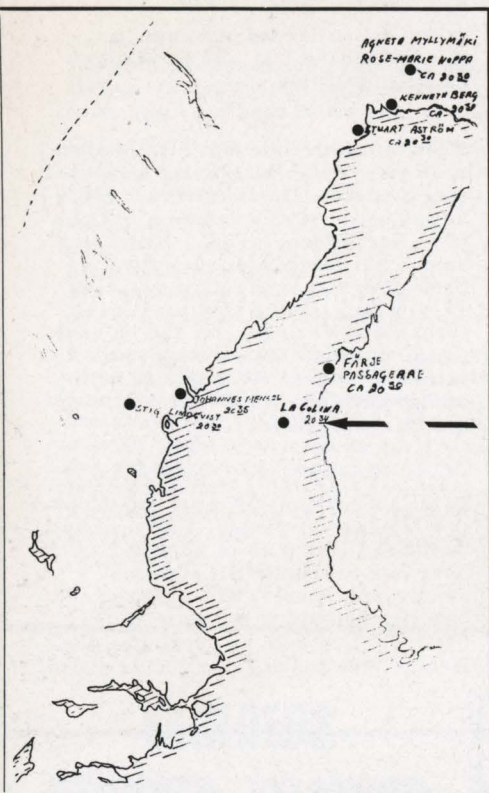
Under år 1975 skall en del mätningar göras från flygplan för att undvika atmosfäriska störningar. Går man upp på några tusen meters höjd blir annars inte avståndet till stjärnan nämnvärt kortare - den ligger på omkring 280 000 miljarder mils håll. Det ljus som nu uppfångas därifrån avgick för ungefär 300 år sedan.

Specialerbjudande

För årgång 1973 av GICOFF-Information.

Obs. Vänta inte med beställningen - Den kompletta upplagan är begränsad.

ETT UPP OCH ETT I MINNE

Ja, nu har det varit framme igen. Det kom en månskenskväll i slutet av augusti från Bottenhavet och in över kusten. Det var, om vi får vara lite roliga, "Norrlands-UFO:t" som visade sig igen.

Skämt åsido, det har åter gjorts ett flertal intressanta iakttagelser i norra Sverige, närmare bestämt i Sundsvalls- och Härnösandstrakterna och uppe i Norrbotten utanför Luleå, Kalix och Hedenäset.

Samtidigt som dessa observationer gjordes rapporterades från ett engelskt lastfartyg att de såg "en stor lysande kula över vattenytan" några ki-

lometer från båten.

Väderförhållandena var mycket goda både på observationsplatserna till lands och till havs. Svaga vindar, mycket god sikt och i stort sett klart. Det kan ha förekommit lite moln på de platser där norrbottenobservationerna gjordes.

Det hela började med att Härnösands Kustradio mottog ett telegram, den 30 augusti 1974, från det engelska lastfartyget "La Colina" som befann sig ute på Bottenhavet. Fartyget var på väg från Gotland till Brahestad i Finland.

HÄR DEN UTLOVADE UFO-RAPPORTEN:
LA COLINA/MYBG AT 30/8 2134 LT WE SIGHTED IN POSITION 6244 NORTH 2027 EAST A LARGE LUMINOUS BALL WHICH DESCENDED TO SEA SURFACE ABOUT 2 MILES FROM SHIPS STARBOARD SIDE AND THEN AMID SMOKE IT AROSE VERY RAPIDLY INTO THE SKY AND DISAPPEARED. THE OBJECT WAS VISIBLE FOR APPROX 1 MINUTE THE SIGHTING WAS NOT SEEM TO UPSET AND DID NOT CHANGE SHAPE. THE OBJECT WAS CONFIRMED BY 2 MEN WHO WERE QUITE SOBER. THIS IS UNOFFICIAL BUT DOES NOT SEEM TO CAUSE THE CAPTAIN ABOUT. HOPE WE HAVE NOT CAUSED ANY TROUBLE. THE WATCH ON THE BRIDGE WERE QUITE SURE THE THING WAS REAL BUT NOW TALK OF LITTLE GREEN MEN IS HAPPENING ANYWAY HOPE YOUR LOCAL PAPERS ENJOY OUR EXPERIENCE.

HÄLSNINGAR HÄRNÖSANDRADIO
Carl-Olof Nordh
/CARL-OLOF NORDH/

Oversättning av den engelska telegramtexten:

"La colina/MYBG, den 30/8 kl 21.34 lokal tid siktade vi i position 6244 nord och 2027 ost en stor lysande kula som sjönk ner till havsytan ca 3 km från skeppets styrbordssida och sedan under kraftig rökutveckling steg mycket hastigt upp i skyn och försvann. Föremålet syntes i omkring en minut, det hade synbarligen ingen färg och ändrade inte form. Observationen bekräftades av två män som var helt nyktra. Detta är inofficiellt och tycks inte ha oroat kapten. Hoppas vi inte förorsakat något besvär. Utkiken på bryggan var helt säker på att det var ett verkligt föremål men pratar nu om små gröna män. Hoppas hur som helst att lokaltidningarna kan ha någon glädje av vår upplevelse."

Så långt telegramtexten, några ytterligare detaljer från fartygsobservationen föreligger inte.

Vid samtal med personalen på kustradiostationen i Härnösand frågade vi om de hade någon uppfattning om vad det kan ha varit som iakttagits. Trots att det diskuterats en hel del om fenomenet hade man inte lyckats finna någon naturlig förklaring.

Angående observationstiden i telegrammet (21.34 LT) torde det, enligt Härnösands Radio, vara lokal finsk tid som åsyftas eftersom båten befann sig på finskt vatten och var på väg till finsk hamn. (I Finland används sommartid.)

Det låter väl ganska troligt anser även vi i GICOFF.

- o - o - o - o - o -

Skall vi så övergå till vittnesrapporterna. Vi låter här järnvägstjänsteman Stig Lindqvist, Sundsvall, med egna ord berätta vad han såg den aktuella fredagskvällen vid halvnotiden. Han befann sig i ett sommarstugeområde i Hissjön ca 5 mil väster om Sundsvall.

"Jag hade gått över till min sommarstugegranne Sture Norberg och vi satt och drack kaffe. Samtidigt tittade jag ut över sjön och upp på den stjärnkla himlen. Jag fick då se något som dalande närmade sig österifrån och stannade över skogen i nordostlig riktning. I tron att det var en helikopter sa jag till Sture Norberg att nu är det nog en nattövning på gång. Det finns militära flygfält i närheten.

Men när jag närmare tittade efter såg jag att föremålet hade stannat och stod stilla i luften med ett skarpt sken strålände neråt, precis som om någon letade efter något på marken. Samtidigt började telefonen ge ifrån sig plingande ljud. Jag sa då till de andra att det var något konstigt på andra sidan sjön. Vi sprang ut för att höra om något motorljud kunde uppfattas. Men allt var tyst.

Stig Lindqvists vittnesteckning.

När jag kom runt knuten på stugan släcktes skenet från föremålet och det syntes ej längre. Men efter 5-10 sekunder stack ett lysande föremål i form av tre ljuspunkter fram ur ett blåaktigt dis (detta hände där skenet tidigare hade släckts) och for iväg rätt upp i rymden mycket fort och försvann, hela tiden hade det ett blåaktigt dis bakom sig.

Under tiden som föremålet svävade över skogen på andra sidan sjön verkade det som om alla lampor i husen och all vägbelysning var helt släckt. Endast skogspartiet under farkosten var upplyst av ett intensivt ljussken. Men i samma ögonblick som objektet med hög hastighet for iväg tändes all belysning åter."

Ytterligare detaljer ur vittnets frågeformulär:

Föremålet som tycktes vara en fast kropp och som hade skarpa konturer "lyste neråt med samma sken som en strålkastare under flygövning".

Vittnet skriver vidare att det skulle behövas ca en halv kulspetspenna (5 - 7 cm) för att på utsträckt arm precis täcka föremålet. Han uppskattar avståndet till några km.

Låt oss säga att avståndet var två km, då har föremålets storlek varit 140 - 200 meter. Antag att avståndet bara har varit en km, då har dess storlek varit mellan 70 och 100 meter. Vi får väl framhålla att dessa storleksmått helt är baserade på vittnets uppskattning. Sannolikt har vittnet över-

Illustrationsteckningen gjord av Rickard Lidblom.

skattat föremålets storlek. Det troliga är att det har befunnit sig betydligt närmare.

Vid förfrågan om föremålet lämnade någon form av märke efter sig på marken svarade herr Lindqvist:

- Har ej varit och undersökt området, men dagen efter flöt en självdöd gädda upp vid strandkanten. Om detta har något med iakttagelsen att göra vet jag inte.

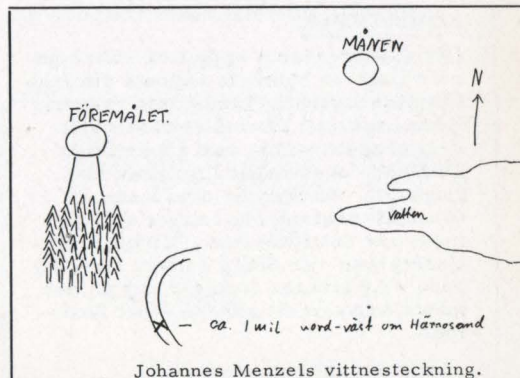
Någon ytterligare fiskdöd har inte inträffat. Det har heller aldrig tidigare varit någon fiskdöd i denna sjö, säger herr Lindqvist under en telefonintervju.

Vidare nämner vittnet en intressant uppgift, nämligen att "en viss olustkänsla infann sig och samvaron avbröts" och att "Norbergs 12-årige son blev mycket irriterad när vi pratade om händelsen".

Observationen varade i ca 2 - 5 minuter.

- o - o - o - o - o -

Vi går vidare med vittnesrapporterna. Från orgelbyggare Johannes Menzel i Utansjö har vi fått följande observation. Händelsen utspelar sig den 30.8

Johannes Menzels vittnesteckning.

ca kl 20.35, hela observationen varar i bara 4 - 5 sekunder. Vittnet befinner sig tillsammans med en tysk läkarfamilj i bil på väg från Härnösand till Rö när de plötsligt i Finsvik i riktning mot Middagsberget får se ett mystiskt ljusföremål. I en utförsbacke fick Menzel syn på föremålet där det stod 50 - 100 meter över skogstopparna. Han säger genast till sina vänner:

- Vad konstigt månen lyser i kväll.

Den tyska familjen påpekar:

- Månen står ju till höger om oss.

Där över skogen stod ett runt föremål lika stort som månen, alldeles stilla med en ljuskägla ner mot skogen. Det lyste med kraftigt gult sken, föremålet hade skarpa konturer.

"Helt plötsligt svepte det in sig i ett moln, först nertill och sedan mycket snabbt upptill, det blev liksom spiralformigt och så var det borta."

"Vi blev skrämda", säger Menzel.

Kompletterande uppgifter från vittnets frågeformulär:

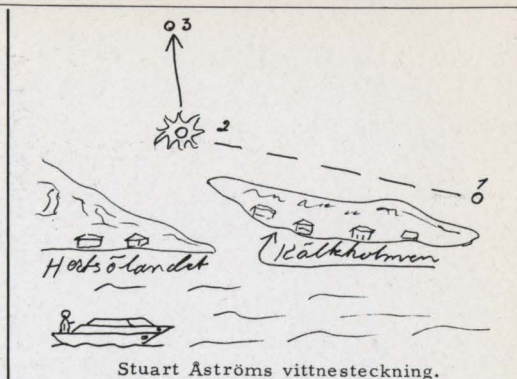
Föremålet iakttogs i nordväst ca 30 grader över horisonten och avståndet till föremålet uppskattades vara 2 - 3 kilometer.

Vädret var fint, det var molnfritt och mörkt.

- o - o - o - o - o - o -

KOMMENTAR:

Det är intressanta uppgifter som kommer fram ur Menzels rapport vid jämförelsen med Stig Lindqvists rapport. Båda säger att föremålet stod stilla över skogstopparna med ett kraftigt strålende sken neråt i form av en ljuskägla. Båda talar också om att föremålet befann sig i något dis eller moln när det försvann. Färgen och ljusstyrkan är också ganska lika. Av båda rapporterna framgår det att det måste ha varit ett ganska stort föremål.

Om de observerat föremålet samtidigt är väl tvivelaktigt. Avståndet mellan observationsplatserna är åtminstone 50-60 km. Det troliga är väl att först iakttogs det i Hissjön kl 20.30 under några minuter. Efter dess färd upp genom luften har det åter dalat ner för att bli observerat av Menzel med sällskap kl 20.35. Noteras bör att tiderna är uppskattade.

Att det inte var någon dubblering av månen får vi väl hålla med Väster-norrlands Allehanda om, även om det är augusti med krafter och surströmming. Det måste ha varit något annat, men vad?

- o - o - o - o - o - o -

Samma fredagkväll vid samma tidpunkt görs observationer på tre olika platser i Norrbotten, omkring 50 mil åt nordost från Sundsvall sett.

Låt oss börja med chaufför Stuart Åströms iakttagelse. Han befann sig i sin båt på väg ut i Luleås skärgård. När han är i höjd med yttersta udden av Hertsölandet får han plötsligt se en ljusboll på natthimlen. Han berättar här med egna ord om observationen:

"Jag satt ensam inne i båten. Det var strålende väder med fullmåne i sydost och det var ganska ljust. Jag gick akterut för att se mig omkring och för att titta efter andra båtar. Plötsligt får jag se ett ljus stort som en mindre fotboll (se punkt 1 på skiss).

Genast tänkte jag att det var ett flygplan. Det flög snett uppåt mot punkt 2 (se skiss) där det liksom stannade upp. När föremålet stod stilla där i luften liknade det ett runt upplyst lysrör omgivet av ljusstrålar. Efter en stund koncentrerades strålarna neråt och snett utåt sidorna. Det började gå rakt uppåt och försvinna mer och mer tills det var helt borta i rymden (se punkt 3)."

- Det var något fantastiskt och jag tror jag var helt bora från omvärlden ett tag, säger vittnet.

"Detta var något som jag aldrig har sett maken till. Jag har sett sputnikar och stjärnfall men inget som detta.

Just det som hände vid punkt 2 var fantastiskt. När det ändrade form från en rund boll till en ring med kraftigt sken och började utstråla ljus åt sidorna. När föremålet började röra sig uppåt blev skenet liksom en kvast neråt under ringen.

- o - o - o - o - o - o -

Kompletterande uppgifter och kommentarer:

Observationen varade i 5 - 10 minuter, skriver vittnet, men när man läser rapporten verkar det hela ha hänt ganska snabbt, kanske 3 - 5 minuter verkar mer normalt. Eftersom vittnet säger att han var "borta för ett tag" kan vi nog räkna med att tidsuppskattningen är lite för lång, men det har ju ingen större betydelse.

Föremålet upptäcktes någonstans mellan nordost och ost och försvann norr om observatören rakt upp i rymden.

- o - o - o - o - o - o -

På E4:an mellan Töre och Kalix befinner sig värnpliktige Kenneth Berg. Klockan är ungefär 20.30 den 30 augusti i år och nattmörkret har fallit på. Av en ren slump tittar Kenneth Berg upp mot himlen och gör följande iakttagelse. Vi låter Kenneth själv berätta:

"Jag kom körande i bil på E4:an mellan Töre och Kalix, kanske lite närmare Töre än Kalix och hade ganska bråttom. Jag låg bakom några bilar och tänkte längre fram köra om efter det att några mötande bilar kört förbi. Det var nedförsbacke och inga träd skymde sikten mot himlen. Jag tittade av en händelse upp mot himlen genom vänster sidoruta och fick då se ett föremål. Det lyste klart och hade en ljuskägla efter sig. Radd blev jag aldrig, tänkte det var någon-ting från Esrange i Kiruna.

När jag iakttagit det i ca tre minuter så utbreddes sig plötsligt ett runt ljus-sken från föremålet. Detta skede hann jag uppmärksamma i ca en minut, sedan blev det en trafiksituation där jag var tvungen att hålla ögonen på vägen hela tiden. När jag sedan åter tittade upp mot himlen, efter ca en minut, var det borta. Visserligen skymde lite träd men jag tror inte det syntes längre."

Kompletterande uppgifter:

Vittnet tyckte att föremålets ljusstyrka var svagare än en normal stjärnas. Han jämförde ljusstyrkan med en ficklampa på mycket långt håll eller ett halvljus på 150 - 200 meters avstånd.

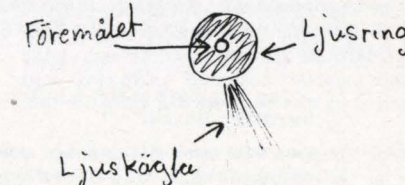
Storleken uppskattar han till något större än ett knäppnålshuvud på armlängds avstånd.

- o - o - o - o - o - o -

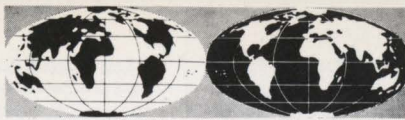
KOMMENTAR:

Jämför man Kenneth Bergs teckningar med Stuart Åströms finns det vissa likheter. Båda talar om ljus om-

forts på sid 22.

Kenneth Bergs vittnesteckning.

UFO-fenomenet och polismyndigheterna

Av Alf Tollhag.

Del 2.

UFO:s observerade över Kentucky IV av polis och invånare *6

Ett väldigt glödande föremål jagade en förskräckt mor och hennes barn, som vid tillfället befann sig i en bil. Fru Thompson berättar här om sin skräckfyllda upplevelse:

- Jag körde mot staden för att hälsa på några släktingar när jag fick se föremålet ett slags avlångt föremål format som en fotboll (anm. amerikanska fotbollar är något ovala). Föremålet glödde helt i rött och avgav ett väsende ljud. Det höll nästan på att skrämma ihjäl mig, eftersom det förföljde bilen.

Anmärkningsvärt är att platsen för observationen ligger i samma område där ett militärplan på ett mystiskt sätt exploderade medan det förföljde ett UFO för 20 år sedan.

När fru Thompson slutligen nådde fram till sina släktingar larmade hon omedelbart polisen. Inom några minuter var polismannen Robert Baird på platsen.

- Jag såg föremålet i luften, berättar Baird.

Det var runt till formen och orangefärgat. Jag hörde inget ljud, men jag iakttog det ända tills det försvann utom synhåll.

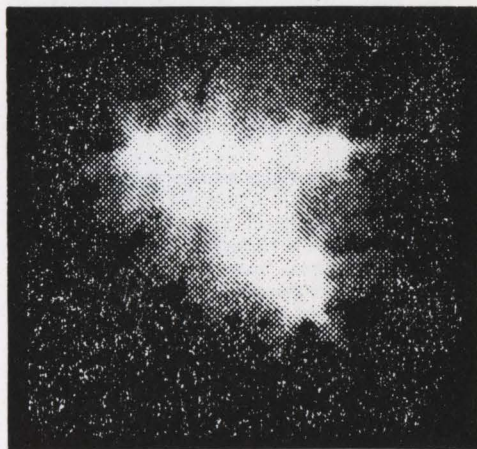

Foto taget av polisman David Powell.

Fru Thompson säger att föremålet försvann bakom en trädbevuxen sluttning. Händelsen ägde rum ca kl 19.00 den 3 oktober 1973, och var således en av de otaliga händelserna i området mellan den 2:a och 19:e oktober. (Se GICOFF-Information nr 6/1973 s 4 ff.)

Natten mot den 13:e oktober lyckades polismannen David Powell från Franklin att fotografera ett föremål som han såg. Han lämnar också följande beskrivning av händelsen.

- Föremålet befann sig ca 600 meter (2 000 fot) upp och var 800 meter (ca 1/2 engelsk mil) bort när jag såg det. Vid tillfället åkte jag i polisbilen tillsammans med min kollega Donald Pinson. Jag skickade en radorapport till högkvarteret och beskrev att föremålet var orangefärgat. Jag fick då veta att två helikoptrar just befann sig i området.

Jag kunde strax efter se hur en av dem försökte att förfölja föremålet, men innan den kom riktigt nära pilade UFO:t i väg efter att ha cirklat runt staden två gånger.

Pinson och Powell förföljde sedan föremålet med polisbilen.

- Vi stannade alldeles innanför stadsgränsen och försökte att lyssna om vi kunde höra några ljud. Vi kunde dock inte höra någonting. Eftersom vi kunde se det tog jag i alla fall några fotografier på UFO:t.

Fotot visar något som ser ut som en serie av ljus vilka formar en triangel.

- Vid detta tillfälle befann sig UFO:t strax ovanför horisonten, men plötsligt började det att röra sig i sicksack bortåt och försvann som en studsande boll. Inom tre minuter hade det försvunnit utom synhåll i riktning österut.

Staden Franklin ligger ca 6,5 mil (40 eng mil) norr om Nashville Tennessee, inte okänd musikstad, och ca 8 mil (50 eng mil) öster om Fort Campbell där 101:a flygdivisionen håller till. En talesman för denna medger att man haft helikoptrar uppe i området vid den aktuella tidpunkten, men förnekar samtidigt att dessa skulle ha iakttagit något ovanligt.

En man vid namn Johnny Drake, 28 år, från Franklin, har sett UFO:t flera nätter:

- Jag larmade polisen första gången jag såg det. Det befann sig då ca 450 meter upp i luften (1 500 fot). Föremålet var runt med röda, vita och blå blinkande ljus. Det såg ut som om det studsade över himlen med hög hastighet tills det försvann utom synhåll.

*6. National Enquirer från 3.2.74.

17 polismän i New Hampshire såg orangelysande UFO i luftcirkus *7.

V

- Jag var fascinerad, fullkomligt fascinerad, säger en polisofficer som var med bland dem som såg föremålet.

Polismannen Hollis Whalen, 61 år, polis sedan 17 år tillbaka var en av de 17 polismän, och ett okänt antal civila som iakttog flera UFO:s svävande i skyn över flera städer i New Hampshire strax efter solnedgången den 4:e november 1973.

- Det hördes en hög och ljudlig explosion strax innan föremålet uppenbarade sig, berättar Whalen.

Jag kunde se det orange skenet "dansa" fram över himlen. Det såg ut som om det kastades hit och dit.

Jag var fascinerad av skådespelet. Det var en klar natt och jag hade faktiskt svårt att tro mina egna ögon. Skådespelet höll på i ca 5 minuter för att sedan försvinna. Några minuter senare kom det ånyo tillbaka och uppförde samma dansande rörelser igen. Plötsligt försvann det, ungefär som när man slår av en strömbrytare. Det gick ungefär lika snabbt.

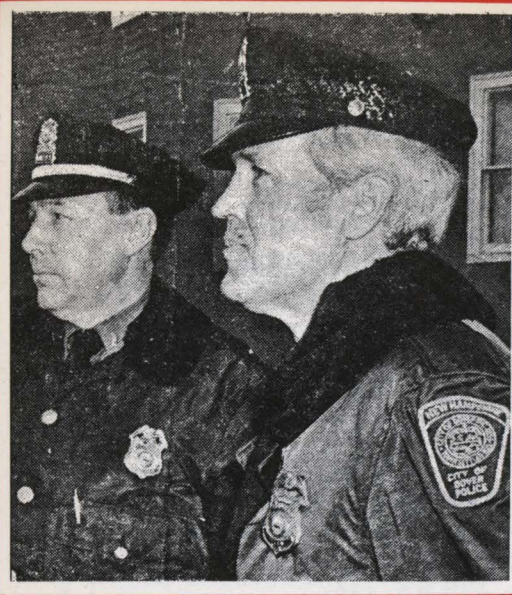
I närbelägna Dover gick polismannen Joseph McCarthy, polis sedan 13 år tillbaka, ut utanför polishuset för att titta sedan han hade fått in en rapport om att ett UFO var synligt.

Han beskriver det på följande sätt:

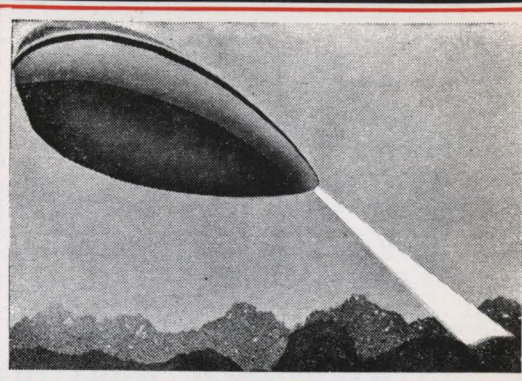
- Det var spöklikt Det var ett skarpt orange pulserande ljus som dansade omkring på himlen. Jag ringde upp min kollega Louis Spence och bad honom ta en titt. Vi körde tillsammans till en bättre utsiktsplats och därifrån kunde vi fortfarande se detta underliga föremål hoppa omkring på himlen. Det försvann bortåt tills det knappt syntes. Därefter kom det tillbaka igen. Jag är glad att Spence var med mig.

Spence, 42 år och flygveteran samt polis sedan 14 år tillbaka, kommenterar:

*7. Ibid från 10.3.74.

Polismännen Joseph V McCarthy och Louis Spence var två av de 17 poliser som såg det underliga UFO:t.

- Jag vågar inte direkt påstå att det var ett rymdskepp, men det var något som jag aldrig har sett förut.

I Somersworth såg polismannen Robert Adams, 27 år, ett föremål kl 04.10 på morgonen:

- Det var mycket skarpt orange och stort som en fullmåne. Det var något slags explosion strax innan, och sedan dök det upp från ingestans. Jag kunde se det i ca 45 sekunder, sedan bleknade det bort. Några minuter senare såg jag det igen och det gjorde återigen samma rörelser, uppåt och nedåt, samt i sidled.

I Exeter söderut fick polisen ett larm om ett UFO kl 04.55 på morgonen.

Polismännen Merill Rinfret och Edmund Bressler berättar:

- Det såg ut att vara stort som halvmånen och lyste skarpt orange. Det hördes inga ljud. Jag såg det på sex olika ställen under tiden som jag körde omkring i bilen.

Bressler och Gatcombe som körde i en annan bil såg precis samma sak, Jag är inte precis någon "tefatsfantast" men det fanns tydligen något oförklarligt däruppe.

VI

Mystisk ljusstråle förbryllar poliser *8.

Två veteranpoliser från Pennsylvania State Troopers, Robert Bugje och Paul Cautruffello såg den 4:e oktober 1973 kl 02.15 på morgonen ett underligt fenomen över Delaware.

- Det underliga hjärtformade föremålet hade 12 - 15 röda ljus. Det hängde orörligt ca 1 minut, sedan slocknade ljusen och föremålet försvann.

Bugjo berättar:

- Jag råkade titta uppåt och fick se föremålet ca 400 meter upp (1 300 fot). Vi stannade omedelbart och stängde av motor och ljus. Det såg ut som en droppe och hade röda ljus på mitten. Det var absolut inget flygplan. Det hördes inga ljud och föremålet tycktes hänga helt stilla när plötsligt en ljusstråle riktades mot marken från den främre delen.

Storleken var nästan som ett tra-

*8. National Enquirer från 30.3.74.

fikflygplan. Vi iakttog det under ca 90 sekunder, därefter började det avlägsna sig mot öster och försvann slutligen helt.

Bugjo var efter händelsen helt övertygad om att det var ett verkligt UFO han hade sett.

Undersökningar har visat att inga flygplan eller ballonger befann sig i området vid denna tidpunkt.

- o - o - o - o - o - o -

VII

Polis, militär och invånare i kanadensisk stad observerar UFO:s under tvåveckorsperiod *9.

Ett underligt bländande ljust UFO "dansade" på natthimlen över kanadensiska staden New Brunswick under två vinterveckor 1973.

Två polismän Neil Trites och dennes kollega Glen Esterbrooks såg föremålet ca 300 meter upp i luften och försökte att följa det på marken med sin polisbil.

- Det såg ut som ett eldklot, vilket ändrade färg från rödorange till vitt. Det rörde sig mycket underligt . . . det stod ibland stilla . . . backade . . . och för framåt föll och rörde sig i sidled. När det kom ganska nära markytan förföljde vi det ca 2 mil med 100 km i timmen. Sedan saktade föremålet in igen och vi kunde iakttaga det ca en halvtimme innan det till slut försvann mot nordväst.

Esterbrooks beskriver föremålet som följande:

- Det såg ut som ett sökarljus som rusade fram ganska nära markytan och passerade över oss. Det rörde sig utan ljud, så det kan knappast ha varit ett flygplan eller en helikopter.

*9. Ibid från 5.5.74.

Trites som såg föremålet tre gånger till under de efterföljande 5 nätterna var helt säker på att det inte kunde vara något slags naturfenomen som t ex sumpgas, vilken på något sätt antänts, eller någon planet som gav ett så förvillande intryck. Trites menade att föremålet gav intryck av att vara kontrollerat.

UFO:t rapporterades första gången 9 dagar innan poliserna såg det, alltså den 2 november 1973 kl 21.20 på kvällen.

Personer som såg föremålet då beskriver det här:

- Jag såg ut genom mitt fönster och fick då syn på föremålet med två blixtrande blåvita ljus, och ett rött ljus på undersidan. Föremålet svävade ca 3 meter ovanför marken.

- Föremålet kom emot oss, men gjorde plötsligt en 90-graders sväng.

- Det sköt förbi alldeles ovanför trädtopparna utan ett ljud. Hade det varit en helikopter hade jag naturligtvis hört vinddraget från propellern och hört motorljudet, så nära var jag.

- Jag stannade bilen och gick ur. Det var ett klart blålysande metalliskt föremål. Det såg ut som ett uppochnervänt kors med en rundad topp. Det rörde sig över himlen med en fantastisk hastighet.

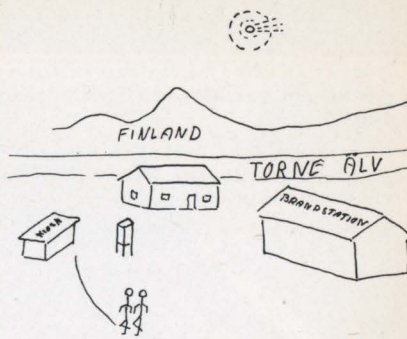
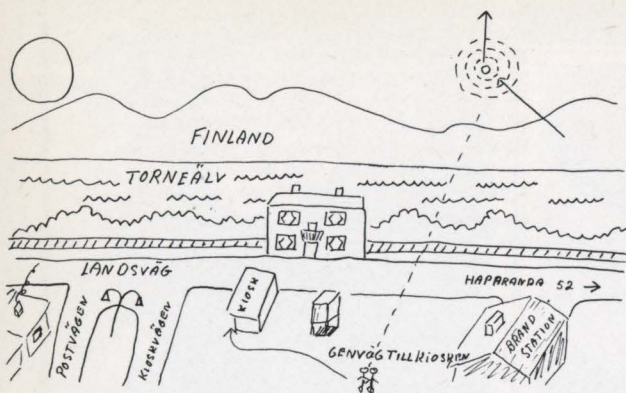
- Det hade ett så skarpt sken att det var svårt att titta på det direkt, men jag kunde se att formen på det var cylinderliknande. Det avlägsnades sig i horisontellt läge, men när det kom tillbaka hade föremålet intagit ett vertikalt läge.

- Det såg ut som flammen från en stor blåslampa. Det var ingen stjärna. Det var för stort och skarpt lysande för det. Det tycktes som om det kom närmare, varvid också ljusstyrkan ökades, sedan avlägsnades det sig åter och då mattades ljuset. På detta sätt pulserade det hela tiden.

Slutligen kan också nämnas att 50 militärer som övade också kunde iakttaga ljusfenomenet.

- o - o - o - o - o - o -

Fortsättning i nästa nummer.

Flickorna Agnetas och Rose-Maries vittnesteckningar.

ETT UPP OCH

forts från sid 17.

kring föremålet. Berg beskriver det som en ljusring och Åström som ljustrålar. I båda fallen rapporterades det om en kvastliknande ljuskägla under föremålet, vilket också kan ses om man jämför vittnenas teckningar. Det verkar här som om det rör sig om samma föremål som iakttagits. Kenneth Berg såg troligen objektet just i slutskedet av samma syn som Åström hade i sin båt omkring 50 - 60 km åt sydväst. Båda observationerna ägde rum ca kl 20.30.

Vittnet Åström säger att han såg föremålet försvinna uppåt norr om observationsplatsen och Berg säger att han gjorde sin observation åt nordväst. Tittar man på kartan är det inte alls omöjligt att det är samma objekt. I Bergs observation har det troligen befunnit sig på ganska hög höjd.

- o - o - o - o - o -

I ett litet samhälle vid Torne älv som heter Hedenäset, ca 5 mil norr om Haparanda, var två tjejer vid halvnotiden på kvällen på väg till kiosken för att handla, datumet är fortfarande den 30 augusti.

Så här berättar de:

"Det var månsken, vädret var lugnt och man kunde se varenda stjärna

klart. Det var alldeles mörkt. Vi var på väg till kiosken för att handla."

Rose-Marie skriver:

"Jag tittade upp mot himlen och såg att det var någonting som kom från söder med en ljussvans efter sig. Jag brydde mig inte så mycket om det eftersom jag trodde det var ett vanligt stjärnfall. Men så knuffade Agneta till mig och pekade mot himlen och ljusfenomenet. Just då stannade föremålet, det befann sig då i sydost, och började sända något slags ljuscirklar runt sig. Därefter fortsatte det mot nordost.

Vi blev båda två mycket rädda och sprang till kiosken där vi berättade vad vi hade sett. Det var verkligen kusligt."

Vidare berättar flickorna:

"I stället för att handla för pengarna ringde vi till tidningen NSD och berättade vad vi hade sett."

Kompletterande uppgifter:

Föremålet lyste något skarpare och var likaså något större än en stjärna. Flickorna har svårt att uppskatta hur högt föremålet flög men de tror det var på ganska hög höjd.

Föremålet som snabbt for över himlen hade ett gulaktigt sken. Observationen varade i några minuter.

- o - o - o - o - o -

KOMMENTAR:

Flickorna har sett något ovanligt, det kan vi vara ganska säkra på. Skulle ni själv om ni var i 14-års åldern hellre ringa till en tidning och berätta en sådan här sak än att köpa godsaker? Man måste verkligen ha sett något ovanligt för att komma på en sådan idé i den åldern.

- o - o - o - o - o -

Från vår representant i Finland har vi fått följande pressklipp. Vi citerar ordagrant:

LJUSKVAST.

Ett lysande föremål på himlen rakt i norr kunde bl a passagerarna ombord

på Bergö-färjan iakttaga vid 21.30-tiden (20.30 svensk tid, GICOFF anm) på fredagskvällen. Ljusfenomenet syntes till en början endast antydningssvis och mycket svagt men växte efterhand i styrka. Under de sekunder det syntes som starkast lämnade det en kraftig eldkvast efter sig. Det gav intryck av att stiga snett uppåt mot rymden. En stund var det osynligt, men när det åter visade sig hade färdriktningen ändrats så att det steg så gott som rakt uppåt. Ett tag syntes ett matt rökfärgat runt fält efter det lysande föremålet. Efter det att färdriktningen ändrats försvann föremålet rätt snart ur sikte. Ljusfenomenet föreföll mycket avlägset. (Vasabladet söndagen den 1 september 1974.)

SÅ LÅNGT VITNESBERÄTTELSENA.

Vad sade MILITÄRMYNDIGHETERNA? FOA? ESRANGE? SATELLITEXPERTERNA?

Högintressant fortsättning och GICOFF:s kommentar i nästa nummer.

BOKMALEN.

forts från sid 24.

En mängd astronomiska förhållanden, både inom och utom vårt solsystem, var sålunda kända långt före vår tideräknings början. Men inte heller

atom- och relativitetsteorier, transmutation, elektricitet, flygning, utvecklingsläran och en del medicinska förhållanden stod dessa uråldriga vetenskapliga giganter främmande för.

GICOFF-inf. I nästa nummer bl a:

GICOFF presenterar ett världsunikt bildmaterial — tredimensionellt foto av ett UFO. Sensationell upptäckt av vårt forskarteam.

Andrew Tomas' bok
Vi var INTE först
anmäls här av Bertil Nilsson.

Saker försvinner ibland...

Har ni sett saker i skyn som sedan inte kunnat hittas igen? Ni kan vara lugna, ni är i gott sällskap - med världsberömda astronomer t o m.

G D Cassini, direktor för observatoriet i Paris, upptäckte 4 saturnusmånar och delningen i planetens ringsystem, bestämde rotationstider för Jupiter och Mars samt var den förste som studerade zodiakalljuset och vetenskapligt bestämde solparallaxen. Den 25 januari 1672 såg han en liten måne nära Venus. Den 16 augusti såg han den ånyo - den hade faser precis som moderplaneten. Åren 1759 - 1761 kunde åtminstone sju kända astronomer bekräfta iakttagelsen.

MEN SEDAN FÖRSVANN VENUS -
BABYN - I MER AN ETT SEKEL.

Först 1886 och 1892 sågs den igen. Rap-
porterna är helt tillförlitliga.

MEN NU HAR ASTRONOMERNA
AN EN GÅNG SPANAT FÖRGA-
VES I SNART HUNDRA ÅR.

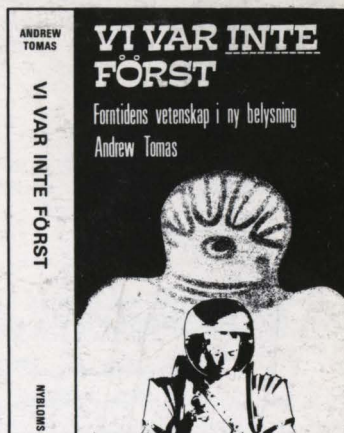
Än värre skulle det bli. 1859 såg Dr Les-
carbault ett objekt mot solskivan. Chefen
för observatoriet i Paris, Leverrier,
drog slutsatsen att en ny planet upptäckts
innanför Merkurius bana. Massan beräk-
nades till 1/17 av Merkurius, omloppsba-
nan till 19 jorddygn. Den fick namnet Vul-
kanus.

SEDAN KUNDE DEN TYVÄRR
INTE ÅTERFINNAS.

Men 1878 såg professor J Watson, vid
Michigan-universitetet, TVÅ Vulkanus.
Kände amatörastronomen Lewis Swift såg
också den lilla planeten tydligt. Men där-
efter har ingen sett till Vulkanus.

Observationerna är förstås äkta, men VAD
var det som sågs? Vi vet ännu inte. Var
det en jättelik rymdplattform som gled
fram över solskivan 1859? Kanske var
Venus måne en hel rymdstat som kryssa-
de fram genom vår galax?

Ja, så frågar Andrew Tomas från Austra-
lien, som i boken

Vi var INTE först
(Nybloms förlag, ca-pris 44:-) lägger
fram en mängd uppgifter från äldre tider
och jämför med vår moderna vetenskap -
eller är den inte så modern? För den som
gillar Dänikens (ofta överdrivna och lögn-
aktiga) samt Henry Kjellsons (sakliga)
sätt att peka på en mängd dunkla punkter
i mänsklighetens förlutna som inte så en-
kelt låter sig förklaras, är denna bok ett
utmärkt komplement.

Hur visste Aristarchos att jordbanan är
elliptisk?

Hur kunde Erathostenes mäta jordens om-
krets och få ett värde som skiljer sig från
vårt nutida mått med bara 80 km?

Det gjorde de på 200-talet f Kr - varför
skulle det dröja till mitten av 1500-talet
e Kr innan Aristarchos blev "återuppräta-
dad" - av Copernicus?

En tabell vetenskapliga och tekniska idéer
som var kända under antiken samt uppgif-
ter när och av vem de återupptäcktes av-
slutar boken.

Kanske är det ingen tillfällighet att allt
fler moderna forskare hämtar idéer och
uppslag ur de allra äldsta källor som står
till buds? Våra erfäder var inte alla dum-
skallar utan ibland t o m otroligt avance-
rade, men då och då måste mänskligheten
tydigen genomlida förfallsperioder eller
"medeltider", när vetenskapen står stilla.

forts på sid 23.